

Alba:

Jezusčkova šola.

7. Jagoda.

Pred vrati v Marijin vrtec stojita Janezek in Francika ter trkata. Marija jima pride odpret in ju popelje noter. Kako krasen je sedaj vrt! Vse je polno cvetja, in drevje se šibi pod težo zrelega sadja. Otroci se zbirajo vsi veseli na trati ter jedo jagode, grozdje in hruške, ki jim jih daje Marija.

Kmalu pa pride Jezusček ter se raduje z otroki. Ko so se naužili dobrega sadja, jih začne Jezusček poučevati.

»Ljubi moji otroci! Kajne, dobro je sočno sadje? Kako pa je nastalo? Iz cvetja. Oglejmo si danes samo jagodo. Spomladi ima lep bel cvet. Beli lističi kmalu odletijo, le pestič ostane. Solnce ga dolgo skrbno ogreva, dež ga okrepčava, in tako raste ter počasi zori. Kako okusen pa je ta sad, ko je enkrat lepo rdeč, dozorel! Vsi ga imate radi.

Kaj pa nas uči jagoda? Treh čednosti! 1. Pridnosti. Jagoda nastavi takoj spomladi mnogo cvetov in ne počiva prej, dokler niso vsi sadovi dozoreli. Tudi vi se morate sedaj, ko se je pričela zopet šola, z vso marljivostjo polotiti učenja. Vedite, da je moja sveta volja, da hodite v šolo in ste tam prav pridni. Če bi imel kdo sicer vse čednosti, pridnosti pa ne, bi meni ne bil všeč. Saj veste, da je lenoba početek vseh slabih lastnosti. — Ko so me, dvanajstletnega, peljali starši v jeruzalemski tempelj, sem pismouke pazno poslušal, jih vpraševal ter jim odgovarjal. Čudili so se moji modrosti. — Polotite se sedaj tudi vi, otroci, učenja z vso vnemo, kajti otrok, ki iz lastne krivde nič ne ve in nič ne zna, mi

ne more popolno služiti, še manj pa me poveličevati.

2. Jagoda nas uči potrpežljivosti. Kako išče njena koreninica v zemlji prikladnih snovi, pa jih dovaja po stebelcu sadežu, dokler ne dozori, čeprav je že tako težak, da se pripogiba do tal! — Glej, otrok, potrpežljivosti tudi ti zelo potrebuješ! Če nimaš potrpljenja sam s seboj, ne boš napredoval v čednosti in tudi nič dosegel v učenju. Večkrat se zgodi, da česa ne razumeš, kadar se učiš. Tedaj je treba potrpljenja. Počasi boš že razumel, kar se ti razlaga. Veliko otrok je, ki izgubé takoj veselje, če se jim kaka naloga hitro ne posreči. Pravijo: tega ne zmorem! Vsi, ki tako delajo, so zelo nespametni. Nikar jih ne posnemaj! — Potrpežljiv moraš biti tudi s svojim bližnjim. Radovoljno prenašaj napake sošolcev, dasi se ti morebiti dela pri tem krivica. Le pomisli, otrok moj, koliko krivic pretrpim jaz sleherni dan. Kako me žalijo celo taki, ki so moji ljubljenci! Posnemaj me, in tvoja potrpežljivost bo kakor sladak jagodni sad.

3.) Še ene čednosti nas uči jagoda, in ta je usmiljenost. Par mesecev rabi jagoda svoje moči v to, da dozori sad. Tedaj pa pride truden, žejen otrok, zagleda jagodo, se je razveseli, jo utrga in si ž njo pogasi žejo. Jagoda nima nič od tega, a vendar je dosegla svoj namen. Bodite, otroci, tudi vi usmiljeni! Veste, da ni bil na zemlji nihče tako usmiljen, kakor sem bil jaz. Hodil sem okrog in delil dobrote. Tudi tebi, otrok, se nudi mnogo priložnosti, da se vadiš v tej čednosti. Imaš sošolca, ki se slabše uči kot ti; pomagaš mu pri učenju! Drugi je morda pohabljen in težko hodi; pomagaš mu, kadar greste iz šole! Zopet drugi je otrok revnih staršev, vedno lačen; ti imaš pa kruh ali jabolko: odreci si in daj ga temu revčku! Glej, koliko takih priložnosti imaš, da izkazuješ usmiljenje. O, kako bogato plačilo te čaka pri meni v nebesih. Saj veš: »Blagor usmiljenim, ker bodo dosegli usmiljenje!«

(Konec.)

